

Ukazi in odredbe šolskih oblastev.

II. Vpisovanje v šolsko matriko.

(Razsodba upravnega sodišča.)

Kakor znano, morajo se šolodolžni otroci v tistem šolskem okoliši v šolsko matriko vpisovati, kjer stanujejo. Izraz „stanovati“ se je pa tolmačil različno. Nekateri so mislili, da pomeni izraz „stanovati“ stalno stanovanje. Drugi so pa zopet mislili, da je pod „stanovati“ razumiti le začasno stanovanje, kamor se oddajajo otroci radi šolskega obiska na hrano in stanovanje. O tem vprašanji je upravno sodišče v več odlokih i. s. iz leta 1891 št. 5672, 5849, 5850, 5851, iz leta 1889 št. 4964 in iz leta 1890 št. 5506 tako razsodilo, da pravo stanovanje določuje, v kateri šolski okoliš spadajo otroci. „Pravo stanovanje“ odlok iz leta 1891 št. 5849 tako-le tolmači. Pravo

stanovanje otrok je navadno stanovanje roditeljev ali njih namestnikov. Toda ako se preseli otrok radi rodbinskih ali drugih vzrokov roditeljev v drug kraj z namenom, stalno tu ostati, pristojen je v dotični šolski okoliš, v katerem stanuje, in ga je tudi v šolo tega okoliša sprejeti in v matriko vpisati. Ako pa otrok v kaki šolski občini stanuje le za čas šolskega pouka v ta namen, da tam obiskuje šolo, potem ni tu njegovo pravo stanovanje, ampak tam, kjer stanujejo roditelji ali njihovi namestniki; v tem slučaju se ima torej tam v šolsko matriko vpisati, kjer stanujejo roditelji.

Na to razsodbo opozorujemo šolska vodstva in krajne šolske svete.

L i s t e k.

Postna premišljevanja.

Ha! ha! zakrohotal sem se, gospod urednik, ko sem čital, kako so Vas, «Pesimista» in «Postojinskega» obirali. Vidite, gospod urednik, kako resničen je pregovor: «Kdor preveč izbira, dobi izbirek». Kako sta se Vam «Pesimist» in «Postojinski» prirastla k sreči? — a kar nas je bilo ostalih — določili ste nam večinoma koš. No, pa saj je isti čas tudi potreben, ker mora biti brezmerno požrešen. Mitgefungen — mitgehangen, pravi Nmec — zato so Vas pa s «Pesimistom» in «Postojinskim» posadili na zatožno klop. V prvo prinahal je doli od juga mož v rdeči halji in Vas prav pošteno obrad, potem so Vas skopali v «Soči» in kot dodatek dobili ste še pravi «Oberguss» iz Notranjske. Hvala Bogu, da ste precej trdne narave, da Vam to Kneipovanje ne bode škodovalo. Če tudi ste nas druge nekako pozabili, samo da je Vašemu «Pesimistu» in «Postojinskemu» ostalo prostora v «Tovarišu», da sta rogoborila in s svojim pretiravanjem (?) vznemirjala duhove, vendar, vendar nas je čudno dirnilo, ko so hrumele grozne nevihte preko Vaše glave in bi bile skoraj odnesle Slomšeka raz glavo našega «Tovariša». Že zdavnej sem kuhaj jezo nad Vašim «Pesimistom» in «Postojinskim», pa bal sem se — ker jeden proti dvema, katerima bi se bili brzkone pridružili še Vi s košem, bil bi gotovo podlegel. A sedaj mi je vzrastel pogum, sedaj bočem se jih še jaz lotiti. Ko sem mnogokrat sedeč na «toplem», časi tudi skoro «na suhem» Vaša junaka

premišljeval, vrivala se mi je vedno misel: to sta dva nevaležneža, ki pretiravata kolikor mogoče neugodno gnotno stanje učiteljstva, dočim je vender že dognano, da že nobena hranilnica ne mara sprejemati naših vlog — tako ogromne so!! Skoro bi smel trditi, da bode težavno jih prešteti celo onemu matematiku, ki bode preštel od učiteljstva vzrojena drevesca.

Najmanj vzroka tožiti o neugodnem gnotnem stanju imata pa «Pesimist» in «Postojinski», ki sta se lotila celo mlinarske obrti! Ako izhajamo mi, ki dobivamo sicer še razven stalnih 480 gld. tudi ogromne nagrade za kmetijski pouk in Bog vedi za kaj še vse, kako dobro se mora šele onima goditi. Pomislite le: jaz sem dobil v 3 letih za 2 uri na teden celih 20 gld. nagrade za pouk v kmetijstvu. Ni li to briljantno — za vsako uro 7 (reci: sedem) krajcarjev nagrade! — Kako dobro je pa še za učitelja, kateri ima to srečo, da ima bolezen v hiši! Visoki deželni šolski svet, kateri ima tako ogromne vsote na razpogajanje, pošlje hitro podporo, da je kaj. Jaz sem imel v l. 1890 to srečo, da sem zbolel in ker me je Bog menda posebno ljubil, zbolela mi je še soproga, zboleli so mi otroci. Prosil sem podpore in jo tudi dobil čez 7 mesecev u. podobi: «konnte nicht berück-sichtigt werden». Gospod urednik! lahko si mislite, kako smo se «mastili!» In ako tudi sem bil «na suhem», vender se nisem mogel veseliti, kajti nihče ni vesel, če je preveč «na suhem», zakaj bi moral